Pakó L. Szilvia

22. vers

a növények beszélnek egymással

és ezt az állatok is értik

én meg a saját anyámmal se tudok szót érteni

az aszkéta lánya fehérben

a tudatom meg-megrepesztett

képeiből összerakom:

anya jó,

csak valamiért mindig mérges rám

inzert

itt van a focipálya is

ahol anyámba kellett volna csapjon a villám

mindig mikor veszekednek apámmal, vagy legalább naponta egyszer – mondja:

hogy csapott volna beléje a villám

mikor hagyta, hogy felcsinálja 16 évesen a focipályán